

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci **žalobce: V. T.**, zastoupen JUDr. Janem Bébrem, advokátem, se sídlem Ostrovského 3, Praha 5, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 30. 6. 2003, č. j. OAM - 2359/AŘ - 2001, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 3. 2004, č. j. 24 Az 1904/2003 - 34,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** JUDr. Janu Bébrevi, advokátovi, se sídlem Ostrovského 3, Praha 5, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce ve výši 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Dne 4. 3. 2004 zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem č. j. 24 Az 1904/2003 - 34 žalobu proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 30. 6. 2003, č. j. OAM - 2359/AŘ - 2001, kterým byl zamítnut rozklad žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2001, č. j. OAM - 9935/VL - 07 - 12 - 2001. Tímto rozhodnutím žalovaného byl zamítnut jeho návrh na zahájení řízení o udělení azylu jako zjevně nedůvodný podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění zákona č. 2/2002 Sb. (dále jen „zákon o azylu“), a pro nesplnění důvodů udělení azylu podle § 13 odst. 1, 2 a § 14 cit. zákona bylo vysloveno, že se azyl stěžovateli neuděluje a že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Proti uvedenému rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu.

Proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví je podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) možné podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení. Napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě byl doručen

právnímu zástupci stěžovatele dne 23. 3. 2004. Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy skončila dne 6. 4. 2004. (Na těchto skutečnostech nemění ničeho fakt, že na stejnopisu rozsudku bylo opraveno datum jeho vydání; lhůta k podání kasační stížnosti by podle § 106 odst. 2 s. ř. s. běžela znovu pouze v případě, že by byl opravován výrok rozsudku usnesením krajského soudu podle § 54 odst. 4 s. ř. s. O takovou situaci však v posuzované věci nešlo.) Jelikož kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Ostravě až dne 22. 4. 2004, je nutné ji posoudit jako opožděnou a Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Odměna právnímu zástupci stěžovatele, který byl ustanoven stěžovateli k jeho žádosti usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 4. 2005, č. j. 24 Az 1904/2003 - 81, byla stanovena za dva úkony právní služby na základě § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve výši 2000 Kč (převzetí zastoupení a podání ve věci samé). Výše hotových výdajů byla stanovena podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, taktéž za dva úkony právní služby, ve výši 150 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu